

[Laurits Pedersen.]

Det giver man ikke Slip paa ude i Landdistrikterne, selv om der finder en Beskatning Sted, som vi ikke finder rimelig. Hele den organisatoriske Opbygning, hele den økonomiske Styrke, der ligger i denne Bevægelse, er af en saadan Karakter, at en Skat, selv om vi finder den urimelig, ikke kan svække os. Vi maa tage den til Efterretning og anlægge vor Prispolitik derefter.

Vi saa, som jeg har nævnt før, med Tilfredshed paa det i Efteraaret forelagte Forslag, fordi det havde en rigtig Idé i sig, en Idé, som vi paa Forhaand havde godkendt. Brugsforeningerne, der havde konsolideret sig gennem Tiderne, kunde ikke have noget særligt imod, at de blev beskattet paa den Formue, der var oparbejdet, og det var dette, det forelagte Forslag tog Sigte paa: Beskatning af den Formue, som er til Stede i de forskellige Foreninger, enten man nu kalder dem Brugsforeninger, Foderstofforeninger, Gødningsforeninger o. s. v. Ydermere tog Forslaget Sigte paa, at de Foreninger, der handler paa Næringsbevis og gaar uden for Medlemmernes Kreds, altsaa ud i direkte Handel, skulde beskattes ret stærkt, hvilket jeg for min Del fandt rimeligt — det kunde endda efter min Mening have været stærkere. De Foreninger, der handler uden for Medlemskredsen, maa vide, at der er Forskel paa en Forening, der gaar uden for Medlemskredsen og handler paa købmandsmæssig Vis, og en Købmand, der personlig staar inde for hele Risikoen ved Handelen.

Derfor saa jeg med stor Tilfredshed paa det forelagte Forslag. Men jeg forstod meget vel, at det kunde ikke tilfredsstille Købmændene, og det kunde desværre heller ikke tilfredsstille Det konservative Folkeparti, fordi Det konservative Folkeparti har gjort Købmændenes Krav til sine. Jeg tror nu ikke paa Muligheden af, at man nogen Sinde kan tilfredsstille Købmændene i dette Spørgsmaal. Saa skulde man da tage det nationalsocialistiske Partis Forslag frem og kort og godt forbyde Brugsforeningerne i dette Land — før bliver Købmændene sikkert ikke tilfredse.

Jeg vil indrømme, at Det konservative Folkeparti maaske har været den Faktor, som har faaet den højtærede Finansminister ind paa den Tanke, der ligger til Grund for Ændringsforslaget, som det nu foreligger, nemlig da Det konservative Folkeparti under Forhandlingerne maatte indrømme, at Rabat gives i Snesevis af Tilfælde inden for den private Handel. Der gives Rabat af alle Størrelser, lige fra 2—4 op til 15—20 pCt.,

paa de mest forskelligeartede Varer, og det er givet, at naar dette finder Sted ubeskattet inden for den private Handel, kunde man ikke med nogen Ret sige, at det Overskud, som udbetales af Andels- eller Forbrugsforeninger ved Aarets Slutning, skulde være skattepligtigt. Det maatte man opgive og har derefter stillet Forslag om, at en vis Rabat skal være skattefri.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa det Underændringsforslag, som er stillet af Det konservative Folkeparti. Der er næppe nogen af Partierne, der for Alvor vil drøfte denne Beskatningsform for Forbrugsforeningerne, hvor Medlemmer og Ikke-Medlemmer skal have samme Rabat og Rabatten efter Anmodning skal kunne udbetales maanedlig eller maaske hver 8de Dag. Der er jo ingen Idé i denne maanedlige Udbetaling. Man vilde altsaa forlange, at Ikke-Medlemmer, der køber i disse Foreninger, men som ikke har nogen som helst Risiko med Hensyn til den Handel, der finder Sted, den Kreditgivning, der finder Sted, eller de Laan, der er inden for Selskabet, skulde have den samme Rabat som de, der er ansvarlige for disse Foreningers Trivsel og Styrke. Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil gøre Forsøg paa at faa ærede Medlemmer til at forstaa Rigtigheden af dette, for selv med sin klare Logik vil han komme til kort med Hensyn til at forklare, at dette skulde være rigtigt.

Den Ordning, der nu foreslaas af den højtærede Finansminister og er tiltraadt af et stort Flertal, betyder et Brud med det gamle rigtige Princip, at Overskud, der oparbejdes inden for en sluttet Medlemskreds, ikke kan være skattepligtigt, fordi det i Virkeligheden intet Overskud er. Det er en Efterbetaling. Og jeg vil gerne spørge, hvad Forskel der er paa den Efterbetaling, der finder Sted i Brugsforeningerne, fordi Medlemmerne gennem Aaret har betalt for meget for Varerne, og den Efterbetaling, der finder Sted i Slagterier og Mejerier, der ved Aarets Slutning faar det udbetalt, de har faaet for lidt for deres Produkter i Aarets Løb. Der er ingen principiel Forskel paa disse to Former for Overskud. Jeg anerkender den Betragtning, mit Partis Ordfører fremsatte, at der kan være en Forskel paa disse Produktionsforeninger og Forbrugsforeningerne, idet Forbrugsforeningerne og Indkøbsforeningerne mere direkte gaar ind i Handelen, men jeg kan ikke indse, at der skulde være nogen Forskel mellem de Beløb, der indtjenes og indsamles gennem Aaret. Det drejer sig i begge Tilfælde kun om en Efterbetaling.